

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123471498
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6123471498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, Žilina, Tolstého č. 1201/20, zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, Žilina, Tolstého č. 1201/20, za ktorú konajú JUDr. Igor Müller a Mgr. Martin Dikoš, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Bratislava, Štefanovičova č. 4, o zaplatenie 156,67 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 27. septembra 2024, č. k. 53 C 53/2024-144, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 27. septembra 2024, č. k. C 53/2024-144, **p o t v r d z u j e**. 53

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Rozsudkom zo dňa 27.9.2024, č. k. 53 C 53/2024-144, súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 156,67 € spolu s úrokom z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 156,67 € od 12.10.2023 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákona o „PZP“), § 427 ods. 1, ods. 2, § 442 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 524, § 525 ods. 1, ods. 2, § 529 ods. 1, § 517 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“ alebo aj „OZ“). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 156,67 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej sumy od 12.10.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.6.2023 došlo v Bardejove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť T., s.r.o (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXXX/XXXX zo dňa 4.9.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 4.9.2023 do 18.9.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 11812023, splatnú dňa 3.10.2023, na sumu 612,55 € bez DPH za 15 dní, t. j. dobu užívania náhradného vozidla.

Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplataenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.9.2023 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 612,55 € bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 28.9.2023 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 455,88 €. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplataenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. Žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 11.10.2023 podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 26.9.2023 podľa oznámenia o poistnom plnení. Preto sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplataenie istiny vo výške 156,67 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 12.10.2023 do zaplataenia v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody (napríklad rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.3.2020, sp. zn. 8 Co 24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.1.2018, sp. zn. 3 Cob 220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.7.2019, sp. zn. 14 Cob 55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.9.2019, sp. zn. 13 Cob 49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.5.2019, sp. zn. 9 Co 300/2018). Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dlžky prenájomu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1 Cob 85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napríklad rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13 Cob 110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.9.2019, sp. zn. 11 Co 187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom, nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napríklad rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.6.2017, sp. zn. 27 Cb 39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.5.2015, sp. zn. 2 Cob 134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13 Cob 116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd Slovenskej republiky sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11

ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil ústavný súd ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, ods. 7 a ods. 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listiny: Zmluva o nájme dopravného prostriedku, Protokol o prenájme náhradného vozidla, Čestné prehlásenie poškodeného, Potvrdenie autoservisu, Faktúra zo dňa 3.10.2023, Zmluva o postúpení pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky, uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, Doklad o úhrade, Oznámenie o poskytnutí poistného plnenia, Potvrdenie o bežnej obchodnej praxi, rozhodnutia súdov.

1.2. Upomínací súd v prejednávanej veci vydal platobný rozkaz, sp. zn. 3Up/1983/2023, ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 156,67 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 156,67 € od 12.10.2023 do zaplataenia a náhradu trov konania, alebo v tej istej lehote podať odpor. Žalovaný podal včas vecne odôvodnený odpor, v ktorom uviedol, že držiteľom poškodeného motorového vozidla v čase vzniku škodovej udalosti bola obchodná spoločnosť T. s.r.o., (ďalej tiež len „poškodený“). Škoda na poškodenom vozidle bola spôsobená zrážkou s motorovým vozidlom zn. AUDI A6, EČV: Y., ktorého vlastníkom v čase vzniku škodovej udalosti bol p. D. U. (ďalej tiež len „vlastník“). Vlastník mal v čase vzniku poistnej udalosti uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného poistnou zmluvou č. X XXX XXX XXX. Predmetná poistná udalosť bola žalovanému oznámená dňa 15.6.2023, ktorý ju následne zaevidoval ako poistnú udalosť č. X XXX XXX XXX. Oprava škôd vzniknutých na poškodenom vozidle poškodeného bola vykonávaná v zmluvnom autorizovanom autoservise PK AUTO, spol. s.r.o., (ďalej tiež len „autoservis“). Poškodené vozidlo bolo umiestnené v autoservise odo dňa 4.9.2023 za účelom opravy. Dňa 14.9.2023 autoservis vystavil faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.9.2023, splatnú dňa 24.9.2023 (ďalej tiež len „faktúra“). Faktúra označovala ako dátum dodania deň 14.9.2023. Je teda nesporné, že už dňa 14.9.2023 bola oprava poškodeného vozidla ukončená a poškodené vozidlo si poškodený mohol prevziať a ďalej užívať. Túto faktúru doručil autoservis žalovanému prostredníctvom webového informačného portálu dňa 18.9.2023. Na podklade predloženej faktúry žalovaný ukončil likvidáciu poistnej udalosti č. X XXX XXX XXX a pristúpil dňa 18.9.2023 k vystaveniu oznámenia o poistnom plnení vo výške 3.207,67 €, ktoré doručil autoservisu. Žalovaný teda uskutočnil likvidáciu poistnej udalosti č. X XXX XXX XXX v najkratšom možnom čase a riadne poskytol poistné plnenie autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava poškodeného vozidla. Poškodený si počas opravy poškodeného motorového vozidla prenajal u žalobcu náhradné vozidlo, a to od 4.9.2023 do 18.9.2023, t. j. po dobu 15 dní. Dĺžku nájmu žalobca odôvodňuje okolnosťami, kedy poškodené vozidlo bolo umiestnené v autoservise za účelom opravy, a to aj po skončení opravy až do doručenia krycieho listu zo strany žalovaného a poskytnutia poistného plnenia. Žalovaný uznal náhradu za nájom náhradného vozidla s ohľadom na deň skončenia opravy. Poškodené vozidlo bolo opravované od 4.9.2023 do 14.9.2023, t. j. 11 dní. Žalovaný uznal dobu nájmu len za 11 dní nájmu náhradného vozidla, nakoľko len tieto náklady považuje za účelne vynaložené. Sporným medzi žalobcom a žalovaným je teda posúdenie počtu dní prenájmu motorového vozidla poškodeným. Žalobca označil za zákonný a správny postup, kedy nájom náhradného vozidla trvá až do vystavenia krycieho listu a poskytnutia poistného plnenia žalovaným. S týmto tvrdením žalovaný v celom rozsahu nesúhlasil a poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14 C48/2022, zo dňa 23.5.2023, v skutkovo obdobnej veci, ktorej predmetom bolo taktiež uplatnenie zádržného práva na motorové vozidlo až do doručenia krycieho listu, resp. vyplatenia poistného plnenia. Podľa žalovaného v otázke posúdenia počtu dní oprávneného a primeraného prenájmu motorového vozidla je potrebné túto otázku skúmať v súlade so súdnymi rozhodnutiami súdnych autorít v Slovenskej republike a neuznať za správny postup autoservisu, kedy zadržáva motorové vozidlo aj po skončení opravy. Postup autoservisu, keď napriek tomu, že je vozidlo opravené a toto naďalej zadržáva, je neprípustný a nie je na zákonom podklade. Tvrdenie o bežnej obchodnej praxi a predloženie potvrdení o tejto skutočnosti neobstoí. Poukázal na ďalšie rozhodnutia súdov, ako aj na stanovisko Národnej banky Slovenska (ďalej tiež len „NBS“) v odpovedi a poskytnutí informácií zo dňa 11.3.2019. Autoservis bez zákonného podkladu obmedzoval vlastnícke právo poškodeného a navyšoval náklady na nájom náhradného vozidla. Nič nebránilo tomu, aby po skončení opravy bolo opravené vozidlo prevzaté poškodeným a ten ho ďalej mohol užívať, zatiaľ čo by bola poistná udalosť prešetrená zo strany žalovaného, ktorý by následne poskytol plnenie autoservisu. Žalovaný má za to, že pri likvidácii poistnej udalosti č. X XXX XXX XXX postupoval správne, keď priznal rozsah nájmu náhradného vozidla s ohľadom na ukončenie opravy dňa 14.9.2023. Žiadal

žalobu zamietnuť. Žalovaný v konaní predložil nasledovné listiny: Poistka č. X XXX XXX XXX, Faktúra č. XXXXXXXXXX, zo dňa 14.9.2024, informácie z webportálu zo dňa 18.9.2023, Odpoveď a poskytnutie informácií zo dňa 11.3.2019, rozhodnutia súdov.

1.3. Podľa žalobcu obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu neprimeranej doby trvania nájmu náhradného vozidla, pričom za dôvodný považuje prenájom náhradného vozidla iba do ukončenia opravy, respektíve do dňa vystavenia faktúry autoservisom dňa 14.9.2023. Sporným teda ostáva obdobie v rozsahu štyroch dní, t. j. od 15.9.2023 do 18.9.2023. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13 Cob 116/2018 a zo dňa 25.7.2019, sp. zn. 14 Cob 55/2019. Vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a poskytnutím poistného plnenia zo strany žalovaného. Čo sa týka ukončenia opravy a vydania opraveného vozidla poškodenému, poukázal na to, že až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu autoservisu, resp. poškodeného, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poistného plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Až po vystavení a doručení predmetného krycieho listu mal autoservis, resp. poškodený istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného, a preto až po doručení krycieho listu dňa 18.9.2023 bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Poškodený bezodkladne v tento deň nájom ukončil a svoje opravené vozidlo si prevzal. Zdôraznil, že si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise PK AUTO, spol. s r.o., ktorý je obchodným partnerom žalovaného a súčasne autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil v deň vyzdvihnutia opraveného vozidla z autoservisu. Argumentácia žalovaného je irelevantná, a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí autoservis opravené motorové vozidlo odovzdá poškodenému po zaplatení ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo doručenia krycieho listu zo strany poisťovne. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami vo výške 3.207,67 €) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry

za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou nemožno hovoriť o ustálenej rozhodovacej praxi. Vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla dal do pozornosti aktuálny rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3 Cob 94/2023, ako aj stotožňujúci sa názor Ústavného súdu Slovenskej republiky s názorom odvolacieho súdu, vyslovený v jeho náleze zo dňa 16.2.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 4.9.2023 do 18.9.2023, t. j. 15 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených listinných dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Pokiaľ žalovaný poukazuje na akési stanovisko NBS, predmetný dôkaz nemá nijakú právnu relevanciu v tomto alebo v iných súdnych konaniach. Žalovaný síce uviedol, že zadržiavanie vozidla do zaplatenia poistného plnenia resp. doručenia krycieho listu nie je v súlade s ustálenou judikatúrou súdov Slovenskej republiky, avšak rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 Co 94/2021, zo dňa 27.10.2021 a rozsudok totožného súdu sp. zn. 7 Co 187/2022, zo dňa 22.3.2023 a v nich obsiahnutý právny názor nemožno považovať s poukazom na vyššie uvedené za ustálenú rozhodovaciu prax. Obzvlášť v prípade, kedy aj iné senáty daného súdu zaujímajú v tejto právnej otázke rozdielne stanovisko (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.7.2019, sp. zn. 14 Cob 55/2019).

1.4. Žalovaný zotrval na svojich predchádzajúcich písomných podaniach v konaní. Poukázal na to, že v súdnej praxi sa vyskytujú aj odlišné rozhodnutia v skutkovo obdobných veciach, ale je nevyhnutné prihliadať na konkrétnu dôkaznú a skutkovú situáciu, na základe ktorej konajúci súd rozhodol. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ktoré priznali nájom náhradného vozidla poškodenému len do doby skončenia opravy, resp. po dobu účelnosti zotrvávania vozidla v autoservise (Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 41/2023, zo dňa 12.9.2023, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 Cob 71/2021, zo dňa 27.4.2023.) Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 173/2020, zo dňa 31.1.2022. Na základe týchto rozhodnutí a ich odôvodnenia je nesporné, že žalobca uvádza rozhodnutia, ktoré sa značne odklňajú od rozhodovacej činnosti ako prvoinstančných súdov, odvolacích súdov, ako aj najvyššieho súdu. Žalovaný poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného Žilina sp. zn. 32 C 12/2024, zo dňa 23.5.2024. Má za to, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy, čo potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto stanovisku sa priklňajú postupne aj okresné súdy a mestské súdy, ktoré pretavujú právne stanoviská ústavného súdu do rozhodovacej praxe. Ďalej uviedol, že vzťah autoservisu a poškodeného je nezávislým vzťahom medzi poškodeným a tretím subjektom, ktorý stojí mimo vzťahu poškodeného a žalovaného ako poisťovne. Krycí list je zákonom predpísaný spôsob oboznámenia poškodeného o výške jeho poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP. Nie je teda prostriedkom vzájomnej dohody autoservisu a žalovaného, ale splnením zákonnej povinnosti žalovaného. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že rozhodujúci je okamih doručenia oznámenia o poistnom plnení autoservisu, pričom následne je možné vozidlo odovzdať poškodenému, žalovaný dôvodil, že autoservis PK AUTO spol. s r.o. je ako autorizovaný servis oprávnený vstupovať do webportálu žalovaného, v rámci ktorého má k dispozícii všetky podklady,

potrebné k likvidácii poisťnej udalosti, vrátane oznámenia o poisťnom plnení. Žalobca však vo svojom vyjadrení potvrdil, že už dňa 14.9.2023 bolo vozidlo opravené, spôsobilé jazdy a pripravené na prevzatie poškodeným. Nič teda nebránilo tomu, aby si poškodený vozidlo prevzal už dňa 14.9.2023. Z dôvodu nečinnosti autoservisu nemal žalovaný vedomosť o tom, že autoservis ukončil opravu vozidla už dňa 14.9.2023, keďže faktúru zaslal autoservis žalovanému až dňa 18.9.2023. Žalovaný obratom v ten istý deň 18.9.2023 vystavil oznámenie o poisťnom plnení, takže konal v najkratšom možnom čase. Autoservis mal oznámenie o poisťnom plnení vo svojej dispozičnej sfére, nakoľko mal prístup do webportálu žalovaného. Aj samotnú faktúru za opravu autoservis nahrával do tohto systému, takže je nesporné, že autoservis mal prístup do webportálu, kde sa oznámenie o poisťnom plnení nachádzalo. To, že autoservis, ako zástupca poškodeného, mal vedomosť o ukončení opravy ako o významnom momente pre likvidáciu poisťnej udalosti a neinformoval o tom poškodeného, nemôže byť na škodu žalovaného. Ide o porušenie povinností autoservisu ako zástupcu vo vzťahu k poškodenému. Zodpovednosť z porušenia povinností zástupcu by si mal však poškodený nárokovvať priamo u zástupcu a nie u žalovaného ako nezávislého tretieho subjektu. Žiadal žalobu zamietnuť.

1.5.1. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáha nároku na zaplatenie sumy 156,67 € titulom náhrady škody, ktorá vznikla vo forme účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla po dobu opravy motorového vozidla poškodeného, v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného. Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 18.9.2023. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou vecnej legitímácie. Uviedol, že aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, súd prvej inštancie uviedol, že ako je zrejmé v prejednávanej veci, žalobca vystavil poškodenému faktúru za prenájom vozidla, pričom poškodenému na základe vystavenia tejto faktúry vznikla škoda, ktorú má znášať/nahradiť poisťovňa ako subjekt zodpovednostného vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na základe uvedeného prišlo kvázi k forme úhrady postúpením práva na náhradu škody zo strany poškodeného na žalobcu, nakoľko úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie, čo zakladá aj aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní. Náklady poškodený ako nájomca náhradného vozidla voči svojmu veriteľovi ako prenajímateľovi nezaplatil, vysporiadaním záväzku však došlo k postúpeniu pohľadávky, v dôsledku čoho si žalobca uplatnil dlh od žalovaného. Predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Predmetom konania je teda skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom o PZP, t. j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia v zmysle § 525 ods. 1 OZ, je podľa názoru súdu prvej inštancie daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.1.2018, sp. zn. 3 Cob 220/2017). Zmluvou o postúpení pohľadávok došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň aj k vysporiadaní záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, z čoho súd odvodil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v predmetnom konaní. Vznik práva žalobcu je odvodený z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom v bode 5., kde si zmluvné strany dohodli započítanie ich vzájomných nárokov na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo momentom podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky, čím je preukázaný samotný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére v nadväznosti na uvedené zmluvné dojednanie bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.9.2023. Súd prvej inštancie mal preto preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, je subjektom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, a preto je v konaní pasívne vecne legitímovaný. Navyše aktívnej legitímácii žalobcu a pasívnej legitímácii žalovaného objektívne svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaný plnil žalobcovi čiastočne pohľadávku titulom náhrady škody v dôsledku škodovej udalosti.

1.5.2. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 14.6.2023 došlo v Bardejove k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle

poškodeného, ako aj skutočnosť, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. V čase opravy motorového vozidla poškodeného poškodený uzavrel zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. XXXX/XXXX, zo dňa 4.9.2023, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému motorové vozidlo značky Škoda Scala MT. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX, zo dňa 18.9.2023 na sumu 612,55 € bez DPH, predmetom ktorej bol nájom v rozsahu 15 dní a jednorazový príspevok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- € bez DPH. Cena prenájmu náhradného vozidla za jeden deň bola 39,17 € bez DPH a 47,- € s DPH. Náhradu škody si žalobca uplatnil u žalovaného listom zo dňa 18.9.2023. Spolu s uplatnením nároku na náhrady škody oznámil žalovanému aj postúpenie pohľadávky z postupcu na postupníka (žalobcu). Žalovaný mu listom zo dňa 26.9.2023 oznámil, že dňa 26.9.2023 ukončil šetrenie poisťnej udalosti a poskytol poisťné plnenie 455,88 €. Žalovaný vyplatil žalobcovi sumu náhrady škody vo výške 455,88 €, nepriznaný rozdiel je vo výške 156,67 €, ktorú sumu si žalobca uplatňuje v konaní.

1.5.3. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že skutočnou škodou, ktorá vzniká v súvislosti s poškodením motorového vozidla poškodenému, sú nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady potreby vynaloženia nákladov v príčinnej súvislosti so vznikom škody. V prejednávanej veci nebolo sporné, že poškodený prišiel v dôsledku poškodenia a opravy svojho motorového vozidla o možnosť užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného a musel si vypožičať náhradné vozidlo. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla nebola v spore spochybnená a vyjadril ju žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému, resp. žalobcovi preplatil. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používané motorové vozidlo poškodeného. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti, ktorú sám nezavinil, používať vlastné motorové vozidlo. Taktiež pokiaľ strany sporu poukazovali na rozsiahlu judikatúru prvostupňových a odvolacích súdov v obdobných veciach nárokov na náhradu škody, súd prvej inštancie uviedol, že každú prejednanú vec je nevyhnutné posúdiť individuálne na základe zistených skutkových okolností. Pokiaľ ide o judikatúru najvyšších súdnych autorít, súd prvej inštancie konštatoval, že sa s ňou stotožnil a nijako sa od nej nedochýlil ani v aplikácii skutočnej škody a ani v otázke, že účelné a nevyhnutné náklady vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody poškodenému za nájom náhradného motorového vozidla sú opodstatnené dovtedy, dokiaľ sa opravené motorové vozidlo nedostane do dispozície poškodeného.

1.5.4. Žalovaný neuznal náklady na prenájom náhradného vozidla vo výške 156,67 € z dôvodu, že oprava poškodeného vozidla bola účelná, nevyhnutná a odôvodnená len v rozsahu 11 dní, teda do času ukončenia opravy poškodeného vozidla. Súd prvej inštancie sa s námietkami žalovaného nestotožnil. Uviedol, že ako vyplýva z vykonaného dokazovania, poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí vozidla z autoservisu vyplýva, že autoservis motorové vozidlo odovzdal poškodenému bezodkladne po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného (poisťovne), t. j. dňa 18.9.2023. Poškodený ukončil nájom náhradného vozidla týmto dňom, t. j. dňa 18.9.2023, keď mu bolo vydané jeho opravené motorové vozidlo servisom. Podľa názoru súdu prvej inštancie za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je preto potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy, alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je všeobecne známa, a vyplýva aj zo žalobcom predložených potvrdení o bežnej obchodnej praxi. Poškodený v prípade platnej poisťnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne uhradiť cenu opravy vo forme krycieho listu (nemožno nútiť poškodeného, aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil nárok u poisťovne). K námietke žalovaného, že nájom náhradného vozidla bol nevyhnutný a účelný len do vystavenia faktúry servisom za opravu motorového vozidla súd prvej inštancie uviedol, že nie je rozhodujúce vystavenie faktúry, ale rozhodujúca

je skutočnosť, kedy sa opravené motorové vozidlo dostalo do dispozičnej sféry poškodeného, iba, že by poškodený svojím konaním sám túto dispozíciu znemožnil. Ak teda tieto skutočnosti žalovaný namieta, je namieste, aby svoje zmluvné autoservisy inštruoval na vydanie vozidla poškodenému v deň vystavenia faktúry, resp. dohodol v zmluvných podmienkach s nimi postup tak, aby to nijako nezaťažovalo poškodeného, ktorého záujmom je čo najskoršie opravenie a používanie svojho motorového vozidla. Súd prvej inštancie zdôraznil, že poškodený ani nemusí vedieť a spravidla ani nevie, kedy zmluvný autoservis vystavil a zaslal žalovaného faktúru za opravu. Súd preto považoval za dôvodnú námietku žalobcu, že žalovaným uznané a vyplatené plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla predstavuje žalovaným (poisťovňou) určenú dobu trvania nájmu, pričom je zrejmé, že poškodený nijako svojvoľne a svojím konaním, resp. nekonaním nepredlžoval dobu, počas ktorej nemal svoje motorové vozidlo k dispozícii.

1.5.5. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané (potvrdením autoservisu zo dňa 18.9.2023), že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 4.9.2023 do 18.9.2023, t. j. 15 dní, nachádzalo v autoservise, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Námietky žalovaného k dobe trvania opravy nie sú vo vzťahu k poškodenému relevantné, nakoľko žalovaný ničím nepreukázal, že poškodený (alebo žalobca) tak konal zámerne, s cieľom predĺžiť opravu, a teda aj nájom náhradného vozidla. Súd dôvodil, že poškodenému sa uhrádza skutočná škoda, t. j. účelne, dôvodne a nevyhnutne vynaložené náklady. V prejednávanej veci nebolo sporné, že poškodený prišiel v dôsledku poškodenia a opravy svojho motorového vozidla o možnosť užívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného a musel si vypožičať náhradné vozidlo. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla nebola v spore relevantne spochybnená a vyjadril ju žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému, resp. žalobcovi preplatil. Účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisí so zabezpečením súkromných alebo pracovných potrieb v takom rozsahu, v akom na ich zabezpečenie bolo používané motorové vozidlo poškodeného. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného motorového vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti, ktorú sám nezavinil, používať vlastné motorové vozidlo. Preto súd prvej inštancie považoval za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla čas od prijatia motorového vozidla do opravy až do času jeho vydania poškodenému, t. j. dobu od 4.9 do 18.9.2023. Podľa súdu ide o účelné, nevyhnutné a preukázané výdavky, ktoré poškodenému vznikli v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorú spôsobil poistenec žalovaného vo výške 612,55 € a ktoré vyplývajú z faktúry č. XXXXXXXX, zo dňa 18.9.2023. Súd nepovažoval krátenie nároku žalobcu na náhradu škody zo strany žalovaného za opodstatnené. Nakoľko žalovaný plnil titulom náhrady škody iba sumu vo výške 455,88 €, rozdiel vo výške 156,67 € je povinný zaplatiť žalobcovi. Preto súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy istiny vo výške 156,67 € žalobcovi.

1.5.6. Pokiaľ ide o úroky z omeškania súd prvej inštancie mal za to, že špecifické ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP sa vzťahuje v prípade nároku na vznik omeškania v dôsledku nesplnenia povinnosti poisťovateľa uvedenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP, avšak v prípade porušenia povinnosti uvedenej v § 11 ods. 7 zákona o PZP je nutné aplikovať v prípade neposkytnutia poistného plnenia v plnom rozsahu v tam uvedenej lehote ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktoré je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, nezbavuje poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorenie plnenia, a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 26.9.2023 a bol povinný následne v celom rozsahu plniť v lehote do 15 dní od skončenia šetrenia (§ 11 ods. 7 zákona o PZP), pričom táto lehota uplynula dňa 11.10.2023. Nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto súd zaviazal žalovaného aj na úhradu úrokov z omeškania za žalobcom požadovanú dobu omeškania, t. j. od 12.10.2023 do zaplatenia v zákonom stanovenej výške platnej k prvému dňu vzniku omeškania.

1.6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) podľa zásady úspechu v spore tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, dôvodiac odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. Podľa odvolateľa rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď konajúci súd uznal za správny postup autoservisu, ktorý zadržával poškodené motorové vozidlo až do okamihu vydania krycieho listu. Súd takéto rozhodnutie odôvodnil „obavou“ z nevyplatenia poistného plnenia zo strany žalovaného a poukázal na to, že od poškodeného nemožno spravodlivo požadovať, aby autoservisu z vlastných prostriedkov vyplatil čiastku za opravu vozidla. Žalovaný túto argumentáciu súdu považuje za nesprávnu, vzájomne nekonzistentnú a rozpornú so zisteným skutkovým stavom. Poukázal na skutočnosť, že v konaní nebolo sporné, že autoservis PK AUTO spol. s r.o. je jeho zmluvným servisom. Z tohto dôvodu zo strany autoservisu nemohla byť dôvodná obava z nevyplatenia poistného plnenia, nakoľko počas procesu šetrenia poistnej udalosti v likvidačnom konaní nič nenasvedčovalo tomu, že by poistné plnenie nemalo byť zo strany žalovaného vyplatené. Zároveň poukázal na skutočnosť, že u autoservisu PK AUTO spol. s r.o. ako zmluvného autoservisu, nebola na mieste obava, že poistné plnenie nebude zo strany žalovaného uhradené, keďže zmluvné servisy priebežne počas opravy komunikujú so žalovaným za účelom úpravy kalkulácie nákladov na opravu tak, aby bola táto výška akceptovaná žalovaným. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že bola dôvodná obava z nevyplatenia poistného plnenia žalovaným. Je zjavné, že konajúci súd nesprávne vyhodnotil skutkové okolnosti prípadu, keď dospel k záveru, že poškodenému patrí nájom náhradného vozidla až do dňa 18.9.2023, a to aj napriek tomu, že oprava vozidla bola ukončená už dňa 14.9.2024. V tomto okamihu nič nebránilo tomu, aby si poškodený vyzdvihol opravené motorové vozidlo už dňa 14.9.2024. Žalovaný poukazuje na to, že odôvodnenie rozsudku mestského súdu je vnútorne rozporné, nelogické a nevychádza zo správneho právneho posúdenia veci, keď v rozpore s rozhodnutiami súdov priznal nájom náhradného vozidla nad nevyhnutnú dobu. Svoje rozhodnutie tak súd prvej inštancie založil na nesprávnych záveroch, vyplývajúcich z predložených dôkazov, a rovnako nesprávne právne posúdil celú prejednanú vec. Podľa žalovaného neobstojí záver, že poškodenému prináleží náhrada prenájmu za nájom náhradného vozidla až do vystavenia krycieho listu, keďže takýto stav by mohol viesť k neúmernému navyšovaniu nákladov na náhradu škody. Žalovaný v takomto postupe autopožičovní a autoservisov pozoruje znaky parazitovania na systéme povinného zmluvného poistenia, kedy sa náklady na nájom vozidla umelo navyšujú o ďalšie dni nájmu aj napriek tomu, že poškodené vozidlo je opravené a schopné prevádzky, dokonca je vystavený už aj krycí list, a naďalej je vozidlo zadržávané autoservisom. Žalovaný poukázal na rozhodnutia súdov, od ktorých sa odklonil Mestský súd Bratislava IV pri rozhodovaní vo veci, a to rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 41/2023, zo dňa 12.9.2023, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 Cob/71/2021, zo dňa 27.4.2023, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 173/2020, zo dňa 31.1.2022, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 Co 102/2018, zo dňa 11.4.2019, ako aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, zo dňa 16.2.2023, podľa ktorého: „Krajský súd v odôvodnení namietaného rozsudku určil moment zániku účelnosti nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla poškodeným v závislosti od toho, či ide o škodu čiastočnú alebo totálnu. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje.“ Žalovaný poukázal aj na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 32 C 12/2024, zo dňa 23.5.2024, podľa ktorého: „Súd vychádzal z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 602/2022-34, zo dňa 16.2.2023, odsek 20: „V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zanikla momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa Ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje.“... Súd teda vychádzal zo záveru v tomto náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 602/2022-34, zo dňa 16.2.2023, odsek 20., a mal za to, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla.“ Odvolateľ má za to, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy, čo potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto stanovisku sa prikláňajú postupne aj okresné súdy a mestské súdy, ktoré pretavujú právne stanoviská ústavného súdu do rozhodovacej praxe. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia, a preto rozsudok neobstojí.

2.2. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že aj napriek tomu, že v konaní pred súdom prvej inštancie riadne preukázal, že na komunikáciu so žalovaným a riešenie škodovej udalosti poškodený splnomocnil autoservis, konajúci súd sa s týmto preukázaným tvrdením nijako nevysporiadal. Žalovaný túto

skutočnosť riadne preukázal listinným dôkazom, a to plnomocenstvom zo dňa 15.6.2023. Skutočnosť, že informácie o skončení opravy a jej priebehu, vystavení faktúry a doručenia oznámenia o poistnom plnení mal k dispozícii poškodeným splnomocnený subjekt, súd prvej inštancie úplne opomenul. Žalovaný má za to, že postup súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania je nesprávny, pričom súd zobral do úvahy skutočnosť, ktoré z dôkazov nevyplývajú, resp. neprihliadol na skutočnosť, ktoré boli preukázané. Z tohto dôvodu takéto rozhodnutie súdu podľa názoru žalovaného nenapĺňa princíp zákonnosti a spravodlivého súdneho procesu.

2.3. Odvolateľ odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu zamietol, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

3.1. K odvolaniu odvolateľa sa vyjadril žalobca. Poukázal na to, že žalovaný v podanom odvolaní opakovane uvádza argumentáciu z konania pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa súd prvej inštancie plne vysporiadal, a to podľa názoru žalobcu správne a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov v obdobných sporoch. Namietol, že žalovaným produkovaná odvolacia argumentácia je v rozpore s Ústavným súdom Slovenskej republiky definovaným účelom náhradného vozidla. Poškodený bol vylúčený z možnosti užívania jeho opravovaného vozidla po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise, ktoré sa dostalo do jeho dispozičnej sféry až po vystavení tzv. krycieho listu žalovaným. Dobu, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise, poškodený nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť. Žalobca poukázal na aktuálne závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudku zo dňa 31.7.2024, sp. zn. 7 Co 51/2024-143, opierajúce sa o nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.2.2023, č. k. III. ÚS 602/2022-34 (ďalej len „Nález ÚS SR“), že deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený možnosť ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Týmto momentom je až deň vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje z dôvodu a v čase, keď má deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Žalobca má za to, že zotrvanie opravovaného vozidla poškodeného v autoservise po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla bolo dôvodné, poškodený nemal možnosť opravované vozidlo reálne užívať, čo nevyhnutne a účelne viedlo k nájmu náhradného vozidla, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 4.9.2023 do 18.9.2023, t. j. 15 dní, nachádzalo v autoservise, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Námietky žalovaného k dobe trvania opravy nie sú vo vzťahu k poškodenému relevantné, nakoľko žalovaný ničím nepreukázal, že poškodený (alebo žalobca) tak konal zámerne, s cieľom predĺžiť opravu, a teda aj nájom náhradného vozidla. Čo sa týka ukončenia opravy a vydania opraveného vozidla poškodenému, až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení tzv. krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poistného plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis mal až po ukončení šetrenia poistnej udalosti žalovaným a po doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného, a preto okamžite po doručení krycieho listu bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, a toto si poškodený dňa 18.9.2023 vyzdvihol. Dôvod užívania náhradného vozidla odpadá až ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému práve v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý žalovaný nesprávne vykladá. Ústavný súd Slovenskej republiky vo vzťahu k dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu náhradného vozidla vo vyššie uvedenom náleze vyslovil stotožňujúci sa názor s názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Súčasne Ústavný súd Slovenskej republiky definoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil

s cieľom eliminovať škodový následok. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že nepriznanie uplatneného nároku žalobcovi tak, ako navrhuje a odôvodňuje žalovaný, by predstavovalo porušenie zásady „neminem laedere“ - nikoho nepoškodzovať, na zachovanie ktorej žalobca apeluje.

3.2. Žalobca má za to, že nie je dôvodné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu náhradného vozidla definovaného nálezom ústavného súdu. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poistenca žalovaného, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovaného), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Postup autoservisu, ktorý je partnerom žalovaného, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je povinnosťou poisťovne. Uvedené žalobca opiera aj o závery Krajského súdu v Bratislave vyslovené v rozsudkoch zo dňa 24.11.2021, sp. zn. 3 Cob 202/2020-217, zo dňa 18.10.2023, sp. zn. 3 Cob 86/2023-145 a zo dňa 15.11.2023, sp. zn. 3 Cob 94/2023, ktoré rešpektujú účel náhradného vozidla a práva poškodeného, ktorý proti svojej vôli nemôže užívať svoje opravované vozidlo poškodené poistencom poisťovne, aby na ňom bola vykonaná oprava zaisťujúca jeho prevádzkyschopnosť. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru Krajského súdu v Bratislave potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Čakanie na krycí list tak spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by doba zotrvania opravovaného vozidla v autoservise bola pričítateľná poškodenému, práve naopak, doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovaného a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. Žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.1.2023, sp. zn. 14 Cob 89/2022, zo dňa 26.3.2024, sp. zn. 11 Co 88/2023 a zo dňa 26.3.2024, sp. zn. 9 Co 107/2023. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody.

3.3. Odvolaciemu súdu žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Ďalšie vyjadrenia do spisu doložené neboli.

5. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 28. januára 2026; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v procesnom postupe súdu prvej inštancie žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi jeho rozsudku, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky aj náležite v súlade s § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj podrobne a náležite v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Zaoberal sa podstatnými tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, keďže v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol presvedčivý, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o vyhovení žalobe.

9.1.1. Pokiaľ odvolateľ namietal škodu, resp. jej rozsah, odvolací súd uvádza, že z § 4 zákona o PZP je zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenajaté náhradné motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť (poistná udalosť) spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených v súvislosti so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený v danom prípade prišiel o možnosť využívať svoje vlastné (poškodené) motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody (poistnej udalosti) a v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné (poškodené) motorové vozidlo riešil zapožičaním náhradného motorového vozidla a bol povinný uhradiť cenu za jeho nájom po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla. Právny nástupca poškodeného si na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky v konaní uplatňoval žalovaným ako poisťovňou nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala nákladom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnomu nástupcovi vznikli a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné motorové vozidlo. Stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zavinil klient žalovaného.

9.1.2. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúcej z § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona o PZP, ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže poškodený toto vozidlo užívať. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS

602/2022, zo dňa 16.2.2023 poukázal na to, že „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok.“ V kontexte uvedeného je potom v prejednávanej veci nevyhnutné zodpovedanie otázky, či poškodenému (právnemu predchodcovi žalobcu) vzniká nárok na náhradu škody spočívajúcej v nájme náhradného motorového vozidla do ukončenia vykonania opravy poškodeného motorového vozidla, ktorá bola spôsobená škodcom (poisteným) alebo do doby, po ktorú poškodený nemohol predmetné motorové vozidlo užívať.

9.1.3. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona o PZP vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Je bežnou obvyklou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až (len) po zaplatení ceny opravy alebo v prípade platného PZP po vydaní krycieho listu poisťovňou škodcu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd sa nestotožňuje s obranou žalovaného, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatennej pohľadávke (§ 151s OZ). Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napríklad § 457 OZ), ide v občianskoprávných vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Nie je možné domnievať sa, že poškodený ako spotrebiteľ by si bol schopný „vyjednať“ výnimku z danej obchodnej praxe, t. j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území Slovenskej republiky vyhľadal autoservis, ktorý si takéto bežnej obchodnej praxi zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t. j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade, aby sa škoda nenavýšovala).

9.2. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „udalosťou,“ ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému, či nedbanlivostnému konaniu poškodeného alebo tretieho subjektu (napríklad servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (teda by došlo k porušeniu všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala) alebo, ak by servis zadržával vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (neoprávnené konanie servisu), atď.

9.3. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 602/2022-34, zo dňa 16.2.2023 vyplýva, že do doby nájmu treba započítať napríklad dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.

9.4. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla, aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu, je preto potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že motorové vozidlo poškodeného bolo v autoservise v čase od 4.9.2023 do 18.9.2023, t. j. 15 dní. Ako uviedol sám žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu, faktúru za opravu motorového vozidla mu doručil autoservis prostredníctvom webového informačného portálu dňa 18.9.2023. Na podklade predloženej faktúry žalovaný ukončil likvidáciu poistnej udalosti č. X XXX XXX XXX a pristúpil dňa 18.9.2023 k vystaveniu oznámenia o poistnom plnení vo výške 3.207,67 €, ktoré doručil autoservisu dňa 18.9.2023. Dňa 18.9.2023 poškodený ukončil nájom náhradného motorového vozidla po tom, ako mu bolo zo strany autoservisu vydané opravené motorové vozidlo. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú poškodený bez vlastného zavinenia nemohol užívať svoje motorové vozidlo, preto je možné dospieť k záveru, že náklady za nájom náhradného vozidla boli po celú túto dobu vynaložené účelne.

9.5. Odvolací súd má za to, že „partnerský“ vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, ktorého reálnym vyjadrením (okrem iného) je aj vydanie krycieho listu „zmluvnou/partnerskou poisťovňou,“ má byť tou

skutočnosťou, ktorá poskytne zhotoviteľovi - partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa v konečnom dôsledku vo vzťahu k poškodenému skrátila nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany potrebné užívanie náhradného vozidla. Z uvedeného potom možno jednoznačne vyvodíť záujem poisťovateľa škodcu (ak nevzniknú dôvodné pochybnosti o rozsahu škody) bezodkladne vydať krycí list, prípadne partnerskému servisu škodu uhradiť, aby tým nedochádzalo k ďalšiemu vzniku škody z dôvodu nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, prípadne v rámci spolupráce s partnerským servisom vyjednať také podmienky, na základe ktorých by zmluvný servis vydal vozidlo poškodenému ihneď po vykonaní opravy. Servis je (vo všeobecnosti) oprávnený, či už na zmluvnom základe, resp. ex lege, zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady opravy. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potom podľa názoru odvolacieho súdu existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou (poistnou) udalosťou (dopravnou nehodou) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady vykonanej zo strany žalovaného, resp. do vystavenia krycieho listu, daná. Za nedôvodnú v tomto smere považuje odvolací súd námietku odvolateľa, podľa ktorej sa súd prvej inštancie nevysporiadal so skutočnosťou, že informácie o skončení opravy a jej priebehu, vystavení faktúry a doručenia oznámenia o poistnom plnení mal k dispozícii poškodeným splnomocnený subjekt, autoservis.

9.6. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí odvolací súd nezistil. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody vo výške 156,67 € podľa § 4 ods. 2 písm. b/, § 15 ods. 1 zákona o PZP a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovaného ako poisťovne, ktorá skutočnú škodu - nájmné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného ako poisťovni) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

9.7. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

10. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil, a to aj vo výroku o náhrade trov konania.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).